

Γιατί οι νέοι φεύγουν από την Εκκλησία; Απαντά ο Άγιος Πορφύριος

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Πορφύριος Κausσοκαλυβίτης](#)

Ο έπαινος κάνει τους νέους εγωιστές, απροσάρμοστους και άθεους.

Δίδασκε ο θεόσοφος Παιδαγωγός Άγιος Πορφύριος: «Η αλήθεια του Χριστού τονίζει ότι, άμα επαινείς έναν άνθρωπο, τον κάνεις εγωιστή. Ο εγωιστής είναι ο μπερδεμένος, ο οδηγούμενος υπό του διαβόλου και του κακού πνεύματος. Έτσι, μεγαλώνοντας μέσα στον εγωισμό, η πρώτη του δουλειά είναι ν' αρνείται τον Θεό και να είναι ένας εγωιστής απροσάρμοστος μέσα στην κοινωνία».

Να γιατί είναι άρρωστη η κοινωνία μας και άθεα τα παιδιά μας. Επειδή από μικρά τους τρέφουμε τον εγωισμό, την υπερηφάνεια που είναι κορυφαία ακαθαρσία στον άνθρωπο και αμαρτία. Γίνονται έτσι τα παιδιά ευάλωτα στις δαιμονικές ενέργειες και υποχείρια του πονηρού πνεύματος. Ο έπαινος δημιουργεί μία ψεύτικη μεγάλη ιδέα στο παιδί για τον εαυτό του. Αυτήν την ιδέα οι πατέρες την ονομάζουν οίησι και είναι η βαθειά ρίζα του εγωισμού και της υπερηφάνειας. Ο κόσμος το ονομάζει «υπερεγώ». Δίδασκε ο Θεόσοφος σύγχρονος Άγιος Πορφύριος:

«Όταν, λοιπόν, εμείς στο παιδί με τους επαίνους δημιουργούμε αυτό το

«υπερεγώ», του φουσκώνουμε τον εγωισμό, του κάνουμε μεγάλο κακό. Το κάνουμε να γίνεται πιο επιρρεπές στα διαβολικά πράγματα»¹. Ανοίγουμε τους «ασκούς του Αιώλου» και μετά αναρωτιόμαστε γιατί έφυγε από την Εκκλησία, το σπίτι, την υπακοή, τον σεβασμό που είχε προς τους μεγαλύτερους κ.λ.π.

Ο έπαινος είναι ένα ψέμμα γι' αυτό και συνιστά μίμηση του διαβόλου. Η αλήθεια είναι ότι ο,τι καλό έχει το παιδί μας είναι δώρο του Θεού και ο,τι καλό έκανε (αν έκανε κάτι καλό) είναι ενέργεια της Θείας Χάρης και όχι αποτέλεσμα της δικής του ικανότητας και δυνάμεως. Γιαυτό θα πρέπει να το παρακινούμε σε όλα να ζητάει την Θεία Βοήθεια και να εμπιστεύεται την Θεία Πρόνοια. «Σ' όλα τα θέματα να μάθουν τα παιδιά να ζητάνε την βοήθεια του Θεού»².

Πως ενθαρρύνουμε τα παιδιά; Θέλει προσοχή, όταν ενθαρρύνετε τα παιδιά» δίδασκε ο σοφός Άγιος Παιδαγωγός Πορφύριος. «Στο παιδί δεν πρέπει να λέτε: «Εσύ θα τα καταφέρεις, εσύ είσαι σπουδαίος, είσαι νέος, είσαι ανδρείος, είσαι τέλειος!...». Δεν το ωφελείτε έτσι το παιδί. Μπορείτε όμως, να του πείτε να κάνει προσευχή. Να του πείτε: «Παιδί μου, τα χαρίσματα που έχεις, ο Θεός σου τα έδωσε. Προσευχήσου να σου δώσει ο Θεός την χάρι Του». Τούτο δω είναι το τέλειο»³

Αν κάνει κάτι καλό να μην το επαινούμε αυτονομημένα αλλά να δοξάζουμε το Θεό που το βοήθησε και να το παρακινούμε και εκείνο να δοξάσει και να ευχαριστήσει τον Θεό ο Οποίος καταδέχθηκε να ενεργήσει μέσα από αυτό.

Το να αποκρύπτουμε την πραγματικότητα από τα παιδιά για τον εαυτό τους, είναι αδικία και ατιμία από μέρος ημών των μεγαλύτερων, των γονέων και όσων άλλων εμπλέκονται στην αγωγή. «Πρέπει να πεις την αλήθεια» δίδασκε ο Άγιος Γέροντας, «να τη μάθει ο άνθρωπος. Αλλιώς τον υποστηρίζεις στην αμορφωσιά του. Όταν πεις στον άλλο την αλήθεια, αυτός κατατοπίζεται, προσέχει, ακούει και τους άλλους, εγκρατεύεται. Έτσι και στο παιδί θα πεις την αλήθεια, θα το μαλώσεις, για να κατατοπισθεί ότι αυτό που κάνει δεν είναι καλό. Τι λέγει ο σοφός Σολομών: «Ος φείδεται της βακτηρίας, μισεί τον υιόν αυτού, ο δε αγαπών, επιμελώς παιδεύει»⁴. Όχι όμως να το δέρνεις με τη μαγκούρα. Τότε φεύγουμε από τα όρια και γίνεται το αντίθετο»⁵.

Η αθεία, η ασέβεια, η θρασύτης, η σκληρότης, η βλασφημία των παιδιών είναι καρποί της κακής αγωγής. «Οι γονείς» παρατηρούσε ο σοφός και Άγιος Γέροντας «ευθύνονται πρώτοι για την αποτυχία των παιδιών στη ζωή και οι δάσκαλοι και οι καθηγητές μετά. Τα επαινούν διαρκώς. Τους λένε εγωιστικά λόγια. Δεν τα φέρνουν στο Πνεύμα του Θεού, τ' αποξενώνουν απ' την Εκκλησία. Όταν μεγαλώσουν λίγο τα παιδιά και πάνε στο σχολείο μ' αυτό τον εγωισμό, φεύγουν απ' τη θρησκεία και

την περιφρονούν, χάνουν το σεβασμό προς τον Θεό, προς τους γονείς, προς όλους. Γίνονται ατίθασα και σκληρά και άπονα, χωρίς να σέβονται ούτε τη θρησκεία, ούτε τον Θεό. Βγάλαμε στη ζωή εγωιστές και όχι χριστιανούς»⁶. Μεγάλο μερίδιο ευθύνης φέρνει η σύγχρονη ψευτοεπιστήμη που διαστρέφει και δεν οικοδομεί τα παιδιά μέσω της διδασκαλίας της άθειας ψυχολογίας και παιδαγωγικής. Ο διάβολος κρύβεται πίσω της. «Ο διάβολος» δίδασκε ο σοφός Άγιος Παιδαγωγός Πορφύριος «κατόρθωσε να εξαφανίσει τον εαυτό του και να κάνει τους ανθρώπους να χρησιμοποιούν άλλα ονόματα. Οι γιατροί, οι ψυχολόγοι λένε συχνά, όταν ένας άνθρωπος πάσχει: «Α, νεύρωση έχεις! Α, άγχος έχεις!» και τα τοιαύτα. Δεν παραδέχονται ότι ο διάβολος υποκινεί και διεγείρει στον άνθρωπο τον εγωισμό. Κι όμως ο διάβολος υπάρχει, είναι το πνεύμα του κακού»⁷. Ο διάβολος είναι ο πρώτος διδάξας το ψέμμα και τον έπαινο και δια του επαίνου έβγαλε τους Πρωτόπλαστους από τον Παράδεισο όπως δίδασκε ο Άγιος Πορφύριος: «Οι πρώτοι άνθρωποι, ο Αδάμ και η Εύα, ήταν απλοί και ταπεινοί, γι' αυτό ζούσαν στον Παράδεισο. Δεν είχαν εγωισμό... Μετά...ο διάβολος κατόρθωσε με τον έπαινο και τους επλάνησε. Γεμίσανε εγωισμό»⁸. Τα παιδιά δεν πρέπει να ακούνε το «μπράβο» ούτε να το θέλουν. «Ο έπαινος κάνει κούφιο τον άνθρωπο και διώχνει τη χάρι του Θεού»⁹ έλεγε ο Άγιος Πορφύριος. Και συμπλήρωνε: «Η χάρις του Θεού έρχεται μόνο με την αγία ταπείνωση»¹⁰. Και συμπέρανε: «Πρέπει να μάθουμε στα παιδιά να ζουν ταπεινά και απλά και να μη ζητούν τον έπαινο και το «μπράβο». Να τα μάθουμε ότι υπάρχει η ταπείνωση, που είναι η υγεία της ζωής»¹¹. Και της ψυχής και του όλου ανθρώπου, θα τολμούσαμε να συμπληρώσουμε.

Μακάρι τα διδάγματα του Αγίου Παιδαγωγού Γέροντα Πορφύριου να αποτελέσουν οδηγητικά σήματα αγωγής για τους γονείς και όλους όσους ασχολούνται με την αγωγή των παιδιών.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ!

Ιερομόναχος Σάββας Αγιορείτης.

1Αγίου Πορφυρίου, Βίος και Λόγοι, έκδοση Ζ , σελ. 442.

2 Ο.π. σελ. 437.

3Ο.π. σελ. 437.

4Παρ. 13, 24.

5 Αγίου Πορφυρίου, Βίος και Λόγοι, έκδοση Ζ , σελ. 439.

6Ο.π. σελ. 437-438.

7Ο.π. σελ. 443.

8Ο.π. σελ. 442.

9Ο.π. σελ. 441.

10Ο.π. σελ. 441.

11Ο.π. σελ. 443-444.

ΑΡΘΡΑ-ΟΜΙΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Πηγή: hristospanagia.gr